

ganz grober Weise seine Demission gegeben. „Es muss Jemand sein, der mit den Verhältnissen vertraut ist, der Land und Leute kennt, der schon hier war und kein Neuer. Ich finde doch Niemand ausser Natschovitsch“ [невмѣняемъ, сега пакъ си подаде оставката по най-грубъ начинъ. „Трѣбва да бжде нѣкой, който познава добре условията, страната и хората, който е билъ вече тука, а не нѣкой новакъ. Освенъ Начовича азъ не намирамъ друго“]. Азъ възразихъ, че е много мжно, тукашнитѣ хора взаимно много се преследватъ. За нѣкои кандидатъ не можахме да се съгласимъ, Вълковича не споменахъ, казахъ, че ще помисля. Князътъ би предпочелъ да се върне къмъ 5-тъ губернатора, азъ не одобрявахъ, мисля, че стигатъ 12—14 префектури. Следъ това говорихме за необходимостта да се повикатъ българи отъ Русия, Хитрово много хвали Станишева; азъ говорихъ за Дринова и за последното му писмо; трѣбва да се вземе и стариятъ Теохаровъ. Министерството на външнитѣ работи е най-лесното, въпроизповѣданията би могли да се прехвърлятъ къмъ просвѣтата, останалата работа би се вършела на половина чрезъ княжеската канцелария. Азъ казахъ, че трѣбва да се състави нѣщо ново, да се не връщаме къмъ старитѣ. Князътъ мисли, че Бурмовъ не е за министъръ, sehr gut für eine ruhige Kanzleiarbeit, aber sehr beschränkt [той е много добъръ за спокойна канцеларска работа, ала много е ограниченъ]. Balabanoff unausstehlich, ein ganz gemeiner Kerl, nach der Entlassung des ersten Ministeriums hat er mich nicht mehr begrüsst noch den Riedesel oder Jemand von den Adjutanten [непоносимъ, много подълъ човѣкъ, следъ оставката на първото министерство не ме вече поздравляваше, нито Riedesel или нѣкого отъ адютантитѣ]. Азъ отвърнахъ, че споредъ моята психологическа дефиниция, той е щиятъ типъ като Цанкова, само че Цанковъ е отъ по-старъ, по-грубъ периодъ, а Балабановъ е екземпляръ съ гръцко-французско лустро, по-цивилизуванъ; обаче основата е щщата. Следъ това минахме на conseil d'état. Азъ изказахъ мнение да се състои отъ малко лица, обаче да бждатъ работливи хора. Хора като Дриновъ, Теохаровъ, Станишевъ, необходимъ е и Грековъ, и Балабановъ ще послужи за нѣщо, следъ това може да се вземе и Славейковъ, ganz harmlos [съвършено безвреденъ], и Каравеловъ, ein guter Mensch, lässt sich aber von schlechten Individuen leiten [добъръ човѣкъ, оставя се, обаче, да го водятъ лоши хора]; азъ го срещнахъ тъкмо сутринта, размѣнихъ съ него нѣколко думи, за времето и здравето, за Дриновата фонетика и за „път“ и „патувам“. Цанковъ, обаче, не. Трѣбва да се вземе нѣкой и отъ владицитѣ, най-добре Симеонъ; князътъ: vielleicht auch den Jesuiten von Ruščuk [може би и езуита отъ Русчукъ]. Азъ възразихъ, че не се ползува съ добро име въ страната. Князътъ попита: какво, in sittlicher Beziehung? [въ нравствено